

domstol, der kan beskytte vore menneskerettigheder og står over det statslige system, og det er det, vi er ved at miste med det EU-charter, som nu ligger til vedtagelse i Nice.

Det er utrolig fundamentale og principielle ting, som står på spil her, og det bekymrer mig, at der nu er den skridning, hvor flere partier begynder at sige: Nå, overvågning af menneskerettighederne kan vi såmænd godt overlade til EU-charteret og EF-Domstolen, og det går nok også alt sammen. Den sorgløshed, der i stigende grad præger partierne her i Folketinget med hensyn til de spørgsmål, må give anledning til dyb bekymring.

Jeg håber på svar på de konkrete spørgsmål, vi tidligere i debatten har stillet til ministeren, og som forhåbentlig også kan bringe lidt klarhed om de juridiske problemer.

Vi støtter varmt og ubetinget det fremsatte forslag til vedtagelse.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg skal gøre ret få bemærkninger til ordførerne.

Til fru Hanne Severinsen, som spurgte til Europarådet som en FN-ankendt regional organisation, kan jeg sige, at der jo på FN's generalforsamling blev vedtaget en opfordring til FN's generalsekretær om at se nærmere på hele dette spørgsmål, og jeg vil gerne takke fru Hanne Severinsen for det store arbejde, hun som rapportør for Europarådet har gjort i denne sag. Den har fået et godt skub fremad.

Centralt i debatten har stået diskussionen om charteret; det er i hvert fald af hr. Keld Albrechtsen blevet gjort til det store problem. Til det må jeg sige, at under ingen omstændigheder, uanset hvad der end sker, er der jo tale om – det mener jeg ikke engang hr. Keld Albrechtsen med sit talent, og det er stort, kan konstruere – at der er noget, der forhindrer en dansk borger i at anlægge en sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Ganske uanset hvad hr. Keld Albrechtsen mener om charteret, er der jo intet som helst i den retning indeholdt i charteret.

Og lad mig gøre opmærksom på, at Europarådets Menneskerettighedsdomstols repræsentant eller observatør under udarbejdelse af charteret har udtrykt støtte til charterudkastet i den nuværende form, hvad man selvfølgelig ikke ville gøre, hvis der var nogen af den type af problemer.

Formålet med charteret er jo at synliggøre de grundlæggende rettigheder, som EU's instituti-

oner skal respektere, synliggøre, ikke skabe nye, og det foreliggende charterudkast er i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonventions bestemmelser. Det fremgår klart. Charteret skaber derfor ikke usikkerhed om den eksisterende beskyttelse af menneskerettighederne på europæisk plan.

Og som sagt, både Menneskerettighedsdomstolen og Europarådet har været repræsenteret som observatører, har deltaget aktivt i arbejdet og har udtrykt deres støtte til det foreliggende charter. Det er selvfølgelig ikke nok for hr. Keld Albrechtsen, men sådan forholder det sig.

Til hr. Per Stig Møller vil jeg bare sige, at EU respekterer selvfølgelig Menneskerettighedsdomstolen; det er et grundlæggende princip.

Ressourcer til domstolen er nok det vigtigste enkelttema, hvis jeg må have lov til at sige det. Det store antal af ubehandlede sager er et stort problem. Det er en uheldig forlængelse, der er sket af domstolens behandlingstid. Det skaber en risiko for at skuffe forventningerne hos de nye medlemsstater. Tilliden til domstolen kan komme til at lide skade, og det kunne have negative virkninger på menneskerettighedssituationen, f.eks. i lande som Rusland og Ukraine.

Domstolen fik sidste år bevilget 9 mio. franc til nedbringelse af sagspakkerne. Der blev samtidig stillet krav om effektivisering, men det er ikke nok til at løse problemet. Der er helt tydeligt behov for budgetforøgelse, ekstrapersonele og yderligere rationaliseringer i de kommende år.

Vi ser gerne en betydelig yderligere forøgelse af domstolens ressourcer, og der er blandt de nordiske lande – og jeg tør sige på dansk initiativ – enighed om en fælles indsats for at styrke domstolen. Vi kan også stille personale til rådighed for domstolen; det er noget, vi gør, og det er noget, vi fortsat kan overveje.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg godt sige, at beløbenes størrelser her er jo små. Vi taler om små beløbsstørrelser. Problemet med, at enkeltlande påtager sig ekstraordinære bidrag, er, at det ender med, at vi skal betale hele vejen igennem, og at de andre er vældig tilfredse med, at vi påtager os opgaven. Derfor er der ingen erstatning for, at vi presser på for at få lagt en anden politik på området i forhold til medlemslandene.

Og jeg må have lov til at sige i anledning af forslaget til vedtagelse, at vi fra den danske regerings side – og jeg er nødt til at sige det ligeud og åbent, for at der ikke er tvivl om det – vil